

1. รองศาสตราจารย์สุณี โชติติติก
2. อาจารย์ ดร.นัฐพงศ์ ส่งเนียม
3. อาจารย์พวงผกา ภูยาตาว
4. อาจารย์โสภณา จีรวงศ์นุสรณ์
5. อาจารย์สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์
6. อาจารย์มงคล เจริญโต
7. อาจารย์ศุภกานูจน์ วิชานาติ
8. อาจารย์ณัฐวดี จิตรมานะศักดิ์

การจัดการความรู้

รายชื่อคณะกรรมการจัดการความรู้
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายชื่อผู้ดำเนินการ

1. อาจารย์ ดร.ศุภกานูจน์ วิชานาติ
2. อาจารย์ ดร.พุไทย วันหากิจ
3. อาจารย์ ดร.สุธี แก้วเขียว
4. อาจารย์อักษร สวัสดิ์
5. อาจารย์เทพธิดา ศิลปบรรเลง
6. อาจารย์ทรงปกร พรหมจักร
7. อาจารย์วรรณพร บุญญาสถิตย์
8. อาจารย์สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์
9. อาจารย์ปิยนันท์ ศรีทองทิม
10. ว่าที่ร้อยตำรวจโทกมล ต้นจันทมนกุล

1. นางณัฐธิดา ศรีวิชัย
2. นางสาวพัชรียา ชัยโชติรานันท์
3. นางสาวศุภมาศ แจ้งประจักษ์
4. นางสาวชลลดา เสี่ยงแดง
5. นายศุภณัฐ พอนรัมย์ญ
6. นายญาณวุฒิ คำมี
7. นางสาวพิชญาภัค พิสิษฐ์ภิญโญ

“การประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวัน”

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โดย

กลุ่มงานวิชาศึกษาทั่วไป

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

คำนำ

ด้วยกลุ่มงานวิชาศึกษาทั่วไป สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้จัดทำโครงการการจัดการความรู้เพื่อถ่ายทอด ประสบการณ์ของคณาจารย์ผู้สอนหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ความรู้รายวิชาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มวิชาภาษา และ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะกรรมการผู้จัดทำ

ชุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
1. การได้สัญชาติโดยการเกิด (อ.สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์)	การได้สัญชาติโดยการเกิด มีหลักในการได้สัญชาติของประเทศต่างๆ อยู่ 2 หลัก คือ หลักสายโลหิต ตัวอย่างเช่น แม่พ่อจะเป็นคนต่างด้าว แต่แม่เป็นคนไทย ลูกที่เกิดมาก็ได้สัญชาติไทย ในปัจจุบันถ้าพ่อหรือแม่เป็นคนไทยแล้ว ไม่ว่าจะเกิดในประเทศไหนก็ตาม ลูกก็ย่อมได้สัญชาติไทยโดยการเกิด ส่วนหลักที่สองคือ หลักดินแดนนั้น โดยปกติเด็กเกิดในประเทศใดก็จะได้สัญชาติของประเทศนั้น เว้นแต่ประเทศนั้นจะมีเงื่อนไขยกเว้นเอาไว้ ตัวอย่างเช่น ถ้ามาท่องเที่ยว หรือมาธุระชั่วคราวครั้งชั่วคราวโดยมีวีซ่าแบบนักท่องเที่ยวหรือนักธุรกิจ หรือหนีเข้าเมืองมา แล้วเกิดคลอดลูกขึ้นในประเทศไทย ลูกที่เกิดมาจะไม่ได้สัญชาติไทย เพราะอยู่ในข้อยกเว้น
2. การบรรลุนิติภาวะของเด็ก (อ.สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์)	เด็กมีสภาพเป็นผู้เยาว์ ซึ่งผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะได้ เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือเมื่อทำการสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้เยาว์จะสมรสได้เมื่อมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์ และพ่อแม่ต้องยินยอมด้วย ยกเว้นศาลอนุญาต ตัวอย่างเช่น ไปได้เสียกันจนเกิดท้องขึ้นมา และอยากสมรสกัน ก็อาจทำได้ แต่ต้องไปร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลอนุญาตเสียก่อน จึงจะสมรสกันได้ เมื่อสมรสกันโดยถูกต้องแล้ว จะมีผลให้กลายเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ โดยไม่ต้องรออนุญาตอายุถึง 20 ปีบริบูรณ์
3. การขึ้นทะเบียนทหาร (อ.สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์)	การขึ้นทะเบียนทหาร เด็กที่เป็นชายต้องไปรับใช้ชาติด้วยการเป็นทหาร กระบวนการที่จะเริ่มต้นเข้าสู่การเป็นทหารนั้น เริ่มแต่เมื่อมีอายุย่าง 18 ปี ชายไทยต้องไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินในปี พ.ศ. นั้น การนับอายุสำหรับการเกณฑ์ทหารนั้น ไม่ได้นับวันเกิดจนวันเกิดเหมือนอย่างกรณีทั่ว ๆ ไป หากแต่ใครเกิดใน พ.ศ. ไหน พอสิ้น พ.ศ. นั้น ก็ให้นับเป็น 1 ตัวอย่างเช่น นายกล้าหาญ เกิดวันที่ 1 มกราคม 2538 พอสิ้นวันที่ 31 ธันวาคม 2538 ก็ถือว่ามียายุ 1 ปี ดังนั้นถ้าใครเกิดวันที่ 31 ธันวาคม 2538 พอสิ้นวันที่ 31 ธันวาคม 2538 แม้จะเกิดมาได้เพียงวันเดียว กฎหมายก็ถือว่ามียายุ 1 ปีเช่นกัน พ่อแม่จึงต้องคอยช่วยเหลือลูกโดยการนับอายุลูกชายไว้ให้ถูกต้อง เพื่อว่าเมื่อ

ชุมนุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
3. การขึ้นทะเบียนทหาร (ต่อ) (อ.สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์)	ถึงเวลาจะได้ให้เขาไปขึ้นทะเบียนทหารกองเกินตามที่กฎหมายกำหนดได้ แต่ดันไปไม่ถูกก็ไม่ใช่ไร คอยฟังทางราชการก็แล้วกัน เพราะกฎหมายกำหนดว่าภายในเดือนกันยายนของทุกปี ให้นายอำเภอจัดการประกาศว่าปีนั้นๆ ใครที่เกิด พ.ศ. ไหน จะต้องไปขึ้นทะเบียนทหารกองเกิน
4. การหมั้น (อ.สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์)	<p>เงื่อนไขการหมั้น การหมั้นจะเกิดขึ้น หรือสมบูรณ์ได้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข 3 ข้อ คือ ข้อแรก ชายและหญิงมีอายุ 17 ปีบริบูรณ์แล้ว ถ้าชายหรือหญิงอายุยังไม่ถึง 17 ปีบริบูรณ์ ถึงจะจัดพิธีหมั้นกันใหญ่โต มีแหวนที่สืบทอดจากรุ่นนั้นก็ไม่เกิดขึ้น กลายเป็นโมฆะ แหวนที่ให้ไปก็อาจจะเสียไปฟรีๆ สำหรับการหมั้นแบบคนจีนโบราณที่พอเกิดมาก็หมั้นหมายกันไว้นั้น มีผลเพียงความผูกพันทางใจเท่านั้น ไม่มีผลทางกฎหมายแต่อย่างใด</p> <p>ข้อที่สอง ฝ่ายชายจะต้องส่งมอบ หรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักประกันว่าจะสมรสกับหญิงนั้น จะเป็นแหวนทองเหลือง หรือแหวนเพชร ก็ใช้ได้เหมือนกัน หรือจะนำรถจักรยานยนต์ วัว ควาย ช้าง ม้า มาเป็นของหมั้นก็ได้ แต่ต้องโอนให้เขา จะเพียงให้มาขับขี่โชว์เล่นเฉยๆ ไม่ได้ เมื่อหมั้นกันเรียบร้อยแล้ว ของหมั้นนั้นก็ตกเป็นสมบัติของหญิง และ</p> <p>ข้อสุดท้าย แม้ว่าการหมั้นอาจทำได้ตั้งแต่อายุเพียง 17 ปี แต่อายุเพียงเท่านั้นกฎหมายยังไม่ยอมให้ตัดสินใจเองได้ จนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ คืออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว ในระหว่างที่อายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ จะหมั้นได้จะต้องได้รับความยินยอมจากพ่อแม่เสียก่อน หรือถ้าเป็นบุตรบุญธรรมของใคร ก็ต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับบุตรบุญธรรม หรือถ้ามีผู้ปกครองก็ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง การหมั้นโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมดังกล่าว ย่อมเป็นโมฆียะ คือ ถูกบอกล้างหรือยกเลิกในภายหลังได้</p>

ชุมนุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้วิชาวิถีไทยสู่สังคมโลกในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
6. ศึกษาชุมชน (อ.อักษร สวัสดิ์)	มอบหมายให้นักศึกษาได้ลงศึกษาชุมชนโดยให้ศึกษาในบริบทชุมชน ประวัติชุมชน ผู้นำ ศักยภาพ ภูมิปัญญา วิถีวัฒนธรรม ประเพณี การทำแผนที่เดินดินพร้อมสรุปเป็นแผนที่ ความคิด โดยมีการตั้งชื่อกลุ่ม สัญลักษณ์ประจำกลุ่มพร้อมความหมาย แต่งเพลงประจำกลุ่ม ในช่วงนำเสนอทำให้เพื่อน ๆ ในห้องสนใจและมีความสุข
7. การศึกษาตามแนวพระราชดำริ (อ.อักษร สวัสดิ์)	มอบหมายและพานักศึกษาดูงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ประสบการณ์ให้นักศึกษาได้นำหลักการทรงงานและนำแนวพระราชดำริไปใช้ในชีวิตประจำวันและนำไปเผยแพร่
8. เส้นแบ่งเวลา (Time line) (อ.อักษร สวัสดิ์)	ให้นักศึกษาสรุปวิวัฒนาการสังคมไทยในอดีตถึงปัจจุบัน โดยนักศึกษาสรุปโดยใช้เส้นแบ่งเวลา ทำให้นักศึกษารักและหวงแหนความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น
9. นิทรรศการ (อ.อักษร สวัสดิ์)	มอบหมายให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วมจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในงานวิชาการ ในรายวิชาวิถีไทยสู่สังคมโลก โดยนักศึกษาใช้องค์ความรู้ที่เรียนมานำมาประยุกต์ใช้จริง ๆ นักศึกษาทำงานเป็นทีม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับนักศึกษา นักศึกษาสามารถร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติและร่วมประเมินผล พบเพชรเม็ดงามจากการจัดนิทรรศการ
10. ภูมิปัญญาไทยและสากล (อ.อักษร สวัสดิ์)	ให้นักศึกษาศึกษาและนำเสนอ โดยนำภูมิปัญญาของจริงจากชุมชน นำเสนอนักศึกษาได้เรียนรู้จากภูมิปัญญาของจริง ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนักศึกษาสามารถเลือกสรรภูมิปัญญามาในชีวิตประจำวันได้ เป็นแนวทางในการพัฒนาภูมิปัญญาไทยสู่ภูมิปัญญาสากล

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ขุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้วิชาวิถีไทยสู่สังคมโลกในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
1. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน (อ.วรรณพร บุญญาสดีชัย)	การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่จ่ายในเรื่องที่เห็นว่าไม่จำเป็น มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน แบ่งเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน รวมถึงนำเงินที่เหลือที่ได้จากค่าขนมและค่าใช้จ่ายในแต่ละวันมาออมไว้ ซึ่งถือว่าเป็นภูมิคุ้มกันของชีวิต ทำให้เมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินต้องใช้จ่ายเงินเพิ่มมากขึ้นไม่ต้องรบกวนเงินของบิดามารดาเพิ่ม
2. คำานวณก่อนซื้อ (อ.วรรณพร บุญญาสดีชัย)	การใช้สิ่งของทุกชิ้นอย่างรู้คุณค่า มีการคิดคำนวณก่อนที่จะซื้อของสิ่งๆ หนึ่งว่าสิ่งของนั้นๆ ใช้ได้นานแค่ไหน คุ้มหรือไม่ กับการซื้อในแต่ละครั้ง การกระทำนั้นนอกจากจะได้ของใช้ที่มีประสิทธิภาพยังเป็นการแล้วประหยัดเงิน ตรงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. อุดมการณ์และพัฒนาการทางการเมือง ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน. (อ.วรรณพร บุญญาสดีชัย)	เมื่อนักศึกษาเรียนรู้เรื่องประชาธิปไตย ทำให้นักศึกษาเข้าใจถึงความหมายของคำว่าเสรีภาพ ซึ่งหมายถึงการกระทำที่ทำได้โดยไม่ละเมิดกฎ กติกา รวมถึงละเมิดสิทธิผู้อื่น ส่งผลให้นักศึกษาตระหนักถึงสิทธิของผู้อื่นมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น เมื่อนักศึกษาคุยกันในชั้นเรียนทำให้เพื่อนไม่มีสมาธิในการเรียน อาจารย์ไม่มีสมาธิในการสอน เป็นการละเมิดสิทธิผู้อื่น ไม่มีความเป็นประชาธิปไตย เพื่อนร่วมห้องจึงหันไปเตือนเพื่อน ๆ ให้งดคุยเพราะกำลังละเมิดสิทธิผู้อื่นอยู่ ไม่เป็นประชาธิปไตย
4. ประสบการณ์การทำจิตอาสา (อ.วรรณพร บุญญาสดีชัย)	ให้นักศึกษาทำกิจกรรมจิตอาสา ส่งผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่ดี ในการช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่น มีความสุขเมื่อได้ทำสิ่งดีๆ นักศึกษาได้เล่าถึงความประทับใจเมื่อออกมาแนะนำหน้าชั้นเรียน และบอกว่าจะทำจิตอาสาอีกต่อไปในอนาคตเมื่อมีโอกาส
5. สอนมารยาทไทย (อ.เทพธิดา ศิลปบรรเลง)	การไหว้ระดับต่างๆ, มารยาทในการเข้าออกที่สาธารณะ, มารยาทในการเข้าพบอาจารย์/พบผู้ใหญ่, มารยาทในการติดต่ออาจารย์ทางโทรศัพท์

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ขุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
5. การจดทะเบียนสมรส (อ.สันติเลิศ เพ็ชรอาภรณ์)	การจดทะเบียนสมรส จะต้องไปยื่นคำร้องขอจดทะเบียนสมรสกับ นายอำเภอซึ่งเป็นนายทะเบียน แต่จะขอให้นายอำเภอไปจดให้นอกสถานที่ เช่น ที่บ้าน หรือที่โรงแรมก็ได้ แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษเพิ่มขึ้น ในเวลาที่จะไปจดทะเบียนสมรสต้องมีพยานอย่างน้อย 2 คน เมื่อนายทะเบียนได้รับคำร้องขอแล้วจะจดทะเบียนให้ เว้นแต่ผู้มาขอจดทะเบียนอายุยังไม่ได้เกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นบุคคลวิกลจริต หรือเป็นคนซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือชายหญิงเป็นญาติสืบสายโลหิตกัน
6. การเกิด (อ.ปิยนันท์ ศรีทองทิม)	การเริ่มสภาพบุคคลธรรมดา ตั้งแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก ถือเป็นการเกิดของมนุษย์แต่ถ้ายังไม่ได้คลอดออกมาปรากฏว่าเสียชีวิตตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา สภาพบุคคลของเด็กในท้องมารดานั้น ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ แต่คนที่ทำให้เขาไม่มีโอกาสอยู่รอดมาเป็นทารก ก็ควรจะได้รับโทษเพราะกระทำ ความผิดในลักษณะที่กฎหมาย เรียกว่า "ทำแท้ง" จากการคลอดแล้วอยู่รอด เป็นทารกทำให้สภาพบุคคลธรรมดาเริ่มต้นขึ้น ซึ่งเขาย่อมได้รับการรับรอง คุ้มครองตามกฎหมายโดยเฉพาะสิทธิที่ได้รับ ทารกนั้นมีสิทธิย้อนหลังไปจนถึงวันเกิดสิทธิ หากเกิดมาแล้วรอดอยู่ เช่น หากบิดาตายตั้งแต่มารดาอยู่ในครรภ์มารดา ถ้าคลอดออกมาแล้วรอดอยู่เขาก็มีสิทธิรับมรดกของบิดาย้อนหลังไป จนถึงวันที่บิดาตาย เป็นต้น
7. การเป็นบิดาโดยชอบธรรม โดยกฎหมาย (อ.ปิยนันท์ ศรีทองทิม)	ทารกเมื่อมีสภาพบุคคลตามกฎหมายแล้ว ก็ต้องมีการแจ้งให้ส่วนราชการ รับรู้เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายอย่างเต็มที่ ด้วยเหตุนี้จึงมีการแจ้ง เกิด พอแจ้งเกิดก็ต้องระบุชื่อผู้ที่เป็นบิดาและมารดา มารดานั้นไม่มีปัญหา เพราะคลอดทารกออกมาเอง แต่บิดานี้ได้โดยปกติกฎหมายจะมีข้อสันนิษฐาน ความเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายไว้ เช่น คู่สามีภรรยาสมรสกันโดยชอบด้วย กฎหมาย ทารกซึ่งเป็นบุตรคลอดในระหว่างนั้น ตามกฎหมายสันนิษฐานว่าบิดา คือสามีผู้เป็นคู่สมรส เพราะเป็นบุตรของหญิงและเป็นภรรยาชาย แต่ในความ เป็นจริงอาจไม่ใช่ด้วยเหตุนี้บิดาตามข้อสันนิษฐานของกฎหมายหากแน่ใจว่า

ขุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
	ทารกไม่ใช่บุตรตนก็อาจปฏิเสธไม่รับเป็นบุตร โดยการฟ้องต่อศาลก็ได้
8. สิทธิของเด็ก (อ.ปิยนันท์ ศรีทองทิม)	พอเด็กเกิดมีสภาพบุคคลแล้วก็ต้องมีคำนำหน้านามของเด็กตามเพศของเด็กแล้วก็ตั้งชื่อ พร้อมกับการใช้ชื่อ-สกุล จากนั้นก็ต้องดูว่าเมื่อโตถึงจะต้องทำบัตรประชาชนตามกฎหมายที่กำหนดซึ่งในปัจจุบัน อายุ 7 ปี ก็ต้องทำบัตรประชาชน ซึ่งความจริงเลขประจำตัวของบัตรประชาชนนั้นก็ คือ เลขที่ที่เราแจ้งเกิดแล้วได้ในสูติบัตรไม่แจ้งขอให้เด็กเข้าอยู่ในทะเบียนบ้านของผู้ใช้อำนาจปกครองนั่นเอง และเมื่อถึงเกณฑ์อายุตามที่กฎหมายกำหนดก็ต้องเข้ารับการศึกษาระดับพื้นฐาน ประกอบกับควรแจ้งเกิดยังทำให้ทราบถึงสัญชาติตามหลักสายโลหิต เพราะการมีสัญชาติใดเท่ากับเป็นคนของประเทศนั้นซึ่งย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศดังกล่าว เช่น คุ้มครองเรื่องสวัสดิภาพ
9. พ่อ แม่ ลูก (อ.ปิยนันท์ ศรีทองทิม)	ช่วงอายุที่ถือว่ายังเด็กนั้นเราย่อมต้องการคุ้มครองมากกว่าผู้ใหญ่ จึงมีการบัญญัติคำว่า "ผู้เยาว์" ขึ้น ซึ่งในทางกฎหมาย หมายถึง บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะแล้วบรรลุนิติภาวะนั้นเป็นอย่างไรละ บรรลุนิติภาวะมีได้ 2 กรณี คือ อายุครบ 20 ปี บริบูรณ์หรือสมรสโดยของด้วยกฎหมาย ผู้เยาว์ย่อมมีความสามารถจำกัดในการทำนิติกรรมหรือการทำอะไรสักอย่างที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย เพราะเขายังไม่มีความคิดอ่านที่รอบคอบเพียงพอ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีผู้ดูแลการทำนิติกรรมของเขา ซึ่งบุคคลที่ดูแลได้ดีที่สุดก็คือบิดามารดานั่นเอง ในทางกฎหมายเรียกว่า "ผู้แทนโดยชอบธรรม" ผู้เยาว์เวลาทำนิติกรรมต้องได้รับการดูแลจากผู้แทนโดยชอบธรรม แต่ก็มีข้อยกเว้นที่สามารถทำได้โดยลำพัง แต่ในกฎหมายที่ผู้เยาว์เป็นบุตรพ่อ แม่ หรือ บิดา มารดา ตามกฎหมายก็ย่อมมีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูบุตรโตพอที่จะดูแลตนเองได้ ด้วยเหตุนี้บิดา มารดา จึงอยู่ในฐานะผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร ซึ่งสามารถกำหนดที่อยู่ของบุตร ทำโทษบุตรได้ตามความเหมาะสม บิดามารดาก็มีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินของบุตร แต่ต้องดูแลในลักษณะที่บุตรได้รับประโยชน์จะทำให้เกิดความเสียหายแก่บุตรไม่ได้ จึงต้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องสิทธิ หน้าที่ และอำนาจของพ่อ

ขุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชาความจริงกับการพัฒนาชีวิตในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
4. ภูมิธรรมในชีวิตประจำวัน (อ.ดร.ศุภกาญจน์ วิชานาดี)	หลังจากอาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้บันทึกตารางปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันของบทเรียนที่ 3 แล้ว นักศึกษาบางส่วนเล่าว่าทุกวันนี้ตนเดินจงกรมนั่งสมาธิถึงแม้ว่าอาจารย์ไม่สอนแล้วก็ตาม ตนเองก็นำคำสอนและหลักปฏิบัติมาใช้ในชีวิตประจำวันแล้วรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด และมีความสุขทางใจมาก
5. การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	ไม่ใช้จ่ายในเรื่องที่เห็นว่าไม่จำเป็น มีการจัดสรรค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน แบ่งเงินส่วนหนึ่งไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน รวมถึงนำเงินที่เหลือที่ได้จากค่าขนม และ ค่าใช้จ่ายในแต่ละวันมาออมไว้ ซึ่งถือว่าเป็นภูมิคุ้มกันของชีวิต ทำให้เมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินต้องใช้เงินเพิ่มมากขึ้นไม่ต้องรบกวนเงินของบิดามารดาเพิ่ม
6. การใช้สิ่งของทุกชิ้นอย่างรู้คุณค่า	มีการพิจารณาค่าของสิ่งของก่อนที่จะซื้อของสิ่งๆ หนึ่งว่าสิ่งของนั้นๆ ใช้ได้นานแค่ไหน คุ้มหรือไม่ กับการซื้อในแต่ละครั้ง การกระทำนั้นนอกจากจะได้ของใช้ที่มีประสิทธิภาพยังเป็นการลดประหยัดเงิน ตรงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
7. อุทมนการณ์และพัฒนาการทางการเมือง ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	เมื่อนักศึกษาเรียนรู้เรื่องประชาธิปไตย ทำให้นักศึกษาเข้าใจถึงความหมายของคำว่าเสรีภาพ ซึ่งหมายถึงการกระทำที่ทำได้โดยไม่มีละเมิดกฎ กติกา รวมถึงละเมิดสิทธิผู้อื่น ส่งผลให้นักศึกษาตระหนักถึงสิทธิของผู้อื่นมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น เมื่อนักศึกษาคุยกับในชั้นเรียนทำให้เพื่อนไม่มีสิทธิในการเรียนอาจารย์ไม่มีสิทธิในการสอน เป็นการละเมิดสิทธิผู้อื่น ไม่มีความเป็นประชาธิปไตย เชื้อร่วมห้องจึงหันไปเตือนเพื่อน ๆ ให้งดคุยเพราะกำลังละเมิดสิทธิผู้อื่นอยู่ ไม่เป็นประชาธิปไตย
8. การนำประสบการณ์การหาจิตอาสา ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ในรายวิชามอบหมายให้นักศึกษาคิดและทำโครงการจิตอาสา ส่งผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่ดีในการช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่น มีความสุขเมื่อได้ทำสิ่งดีๆ นักศึกษาได้เข้าถึงความประทับใจเมื่อออกมาเล่นหน้าชั้นเรียน และบอกว่าจะทำจิตอาสาอีกต่อไปในอนาคตเมื่อมีโอกาส

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ประชุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชาความจริงกับการพัฒนาชีวิตในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
1. จิตอาสาในชั้นเรียน (อ.ดร.ศุภกาญจน์ วิชาชาติ)	นักศึกษาเดินไปช่วยเหลืออาจารย์ผู้สอนทุกวิชาที่ตนเองเรียน โดยก่อนเข้าห้องเรียนนักศึกษาจะไปช่วยถือกระเป๋า หนังสือ หรือสื่อประกอบการสอนเข้ามาในห้องเรียน และลบกระดานไวท์บอร์ดให้สะอาดเรียบร้อย เสียบไมโครโฟน เปิดเครื่องฉายโปรเจคเตอร์ ให้พร้อมก่อนอาจารย์สอนทุกครั้ง ซึ่งอาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านแปลกใจว่าทำไมถึงมาทำ ทำอาจารย์ นักศึกษาบอกว่าอาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาความจริงกับการพัฒนาชีวิตมอบหมายให้ตนบันทึกความดีพร้อมส่งหลักฐานประกอบการให้คะแนนในรายวิชาดังกล่าวครับ/คะ ซึ่งต่อมาภายหลังนักศึกษาบางส่วนยังคงปฏิบัติเช่นนี้มาโดยตลอด
2. โลกสวยด้วยมือเรา (อ.ดร.ศุภกาญจน์ วิชาชาติ)	นักศึกษาไปซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อ 7-eleven ที่เคาน์เตอร์เมื่อคิดเงินเสร็จแล้วจะเอาถุงพลาสติกใส่ของให้ นักศึกษาบอกว่าไม่เอาเพราะได้เตรียมถุงผ้ามาแล้วใส่ในถุงผ้าของตนก็ได้จะไม่ได้ทำให้โลกร้อน ซึ่งนักศึกษาค้นนั้นภูมิใจมากที่ตนได้เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยลดโลกร้อนได้ ทั้งนี้เกิดจากที่ผู้สอนสร้างจิตสำนึกให้ตระหนักถึงสภาพปัญหาโลกร้อนหรือโลกเรากำลังป่วย ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียนบทที่ 6
3. จิตอาสาพัฒนาชุมชน (อ.ดร.ศุภกาญจน์ วิชาชาติ)	หลังจากอาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาทำงานกลุ่มบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ นักศึกษาได้แสดงความรู้สึกละหลังทำกิจกรรมฯ ดังกล่าวเสร็จแล้ว ดังความตอนหนึ่งว่า "เพื่อนบ้านในชุมชนแสดงความขอบคุณอย่างสูงต่อมหาวิทยาลัยฯ อาจารย์ผู้สอน และคณะทีมงานของนักศึกษาที่ได้มาช่วยพัฒนาชุมชนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งอยากเฝ้ามาอีกครั้งหนึ่งหรือบ่อยๆ นักศึกษากล่าวเสริมอีกว่า ตนรู้สึกเป็นฮีโร่ เป็นดาราในชุมชนไปเลยหลังจากบำเพ็ญสาธารณประโยชน์สู่ชุมชน ผู้ใหญ่บ้านและเพื่อนบ้านต่างยกย่องว่าตนเป็นผู้มีความกตัญญู และเป็นตัวอย่างให้กับคนอื่น ๆ ในชุมชน หลังจากเหตุการณ์บำเพ็ญประโยชน์ฯ ผ่านไปตนก็เข้าไปตรวจสอบและดูแลสนามเด็กเล่นชุมชนให้สวยงามเรียบร้อยและความปลอดภัยตลอดมา

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ประชุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
9. พ่อ แม่ ลูก (ต่อ) (อ.ปิยนันท์ ศรีทองทิม)	แม่เกี่ยวกับตัวบุตรและทรัพย์สินของบุตร ในขณะที่บุตรกระทำความผิดทางอาญาก็ควรมีการถูกลงโทษซึ่งต้องแบ่งไปตามช่วงวัยของบุตร เพราะแต่ละช่วงอายุความคิดก็แตกต่างกันไป ทั้งยังต้องดูเรื่องการคุ้มครองเด็กตามกฎหมายด้วย เพราะเด็กย่อมต้องได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษต่างจากบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ
10. ลูกบุญธรรม (อ.ปิยนันท์ ศรีทองทิม)	<p>การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นมีหลักเกณฑ์หลายประการได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อายุ สำหรับผู้รับบุตรบุญธรรมต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี และห่างจากผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อย 15 ปี 2. ความยินยอม ได้แก่ ถ้าผู้รับบุตรบุญธรรมมีคู่สมรส คู่สมรสนั้นต้องยินยอมด้วย ส่วนตัวคนที่จะเป็นบุตรบุญธรรมถ้าบรรลุนิติภาวะแล้วก็ต้องยินยอมเอง แต่ถ้ามีคู่สมรสแล้วคู่สมรสนั้นก็ต้องยินยอมด้วย ถ้าเด็กยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยปกติพ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องเป็นคนยินยอม ยกเว้นเด็กนั้นอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี นอกจากผู้ปกครองยินยอมแล้วตัวเด็กเองก็ต้องยินยอมด้วย เพราะถือว่ามีความคิดอ่านเพียงพอแล้ว คำว่าผู้ปกครองนั้นอาจจะเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือสถานสงเคราะห์เด็กที่ปกครองเด็กนั้นอยู่ก็ได้ 3. การเป็นบุตรบุญธรรมจะสมบูรณ์เมื่อได้จดทะเบียนตามแบบที่ทางราชการกำหนด คือ ยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด บางกรณีต้องมีการทดลองเลี้ยง หากผลคือพิจารณาอนุมัติให้รับเป็นบุตรบุญธรรมได้ก็จดทะเบียนรับเป็นอันสมบูรณ์ <p>การเป็นบุตรบุญธรรมนั้นผู้เยาว์จะเป็นบุตรบุญธรรมใครซ้ำไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรมเอง แต่ถ้าบุตรบุญธรรมเป็นคนที่มีบรรลุนิติภาวะแล้ว สามารถเป็นบุตรบุญธรรมซ้ำได้</p>

ชุมนุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
11. มนุษย์ (อ.นำ กรุยรุ่งโรจน์)	อธิบายเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องในชีวิตเกี่ยวกับกฎหมายให้นักศึกษาเข้าใจว่าทุกคนต้องอยู่ภายในกฎเกณฑ์กฎหมาย จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ การมีสิทธิ หน้าที่ ข้อควรปฏิบัติ การละเว้นปฏิบัติ ความประพฤติบางอย่างอาจจะกระทบสิทธิของผู้อื่น การเข้ามีส่วนร่วมของสังคม เพื่อจะได้นำความรู้ความเข้าใจไปประพฤติปฏิบัติเพื่อจะได้อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข
12. เด็กที่เกิดในประเทศ (อ.นำ กรุยรุ่งโรจน์)	เล่าเรื่องการกำเนิดของมนุษย์เมื่อเกิดมารอดมีชีวิตทำให้เกิดสิทธิต่าง ๆ เช่น การรับมรดก การมีเพศติดตัวมาตั้งแต่เกิด ความหมายของเพศที่สาม เป็นบุตรใครโดยการพิสูจน์ทางกฎหมาย การรักษาสีห์ของการเป็นบุตรกรณีเป็นบุตรไม่ชอบของฝ่ายชาติ สิทธิของเด็กในเรื่องสัญชาติ การถูกถอนสัญชาติ กฎเกณฑ์ของระเบียบกำหนดให้แจ้งการเกิดของเด็กต่อใคร ในระยะเวลาใด การตั้งชื่อและการใช้นามสกุล การบรรลุนิติภาวะของบุคคล ความมีหน้าที่ของเด็กต่อบิดามารดา การกำหนดให้เด็กอยู่ในความปกครอง การที่เด็กได้รับความรับรองนคคืออาญา การกำหนดชั้นตอนกรณีเด็กกระทำความผิดอาญา ตลอดจนการกำหนดต้องห้าប់ตรประชาชน เหล่านี้ที่นักศึกษาทุกคนต้องรับรู้และผ่านประสบการณ์มา
13. นักศึกษาวิชาทหาร (อ.นำ กรุยรุ่งโรจน์)	เรื่องเล่า การเกณฑ์ทหาร ที่นักศึกษาชายต้องปฏิบัติ การเรียนวิชาทหาร เพื่อไม่ต้องเข้ารับการคัดเลือก การขอผ่อนผัน กรณีร่างกายไม่สมบูรณ์มีอะไรบ้างที่จะต้องเข้ารับการคัดเลือก โรคที่ทางราชการทหารไม่ต้องการรับเข้าคัดเลือก ระยะเวลาในการรับราชการทหาร การปลดประจำการ และเรียนไปถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่นในเรื่องครอบครัว ว่าชายหญิงเมื่อมีอายุเลยวัยเล็กเป็นวัยรุ่น อาจจะมีการหมั้นหมายเพื่อจะใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน การกำหนดอายุในการหมั้น การกำหนดให้ทรัพย์สินที่หมั้นไว้ตกแก่ฝ่ายใดกรณีคู่หมั้นถึงแก่ความตายหรือกระทำการผิดสัญญาหมั้น ค่าทดแทนต่าง ๆ เป็นเนื้อหาที่นักศึกษาต้องเรียนรู้

ชุมนุมความรู้ เรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้รายวิชากฎหมายในชีวิตประจำวัน	
ตัวอย่างที่	เรื่องเล่า/คำพูด
14. การสมรสและทรัพย์สิน (อ.นำ กรุยรุ่งโรจน์)	นักศึกษาจบการศึกษาต้องมีครอบครัว การใช้ชีวิตคู่ต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมาย มีสิทธิหน้าที่และบุตรหลานสืบสกุล เริ่มต้นใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน ต้องจดทะเบียนสมรส จึงจะเป็นสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย เกิดภาระต้องอุปการะซึ่งกันและกัน ทรัพย์สินมีก่อนสมรส ยังเป็นทรัพย์สินส่วนตัว ทรัพย์สินที่เกิดจากการทำมาหาได้เป็นทรัพย์สินสมรส หากหย่าหรือตายก่อน นำทรัพย์สินสมรสมาแบ่งครึ่งเสียก่อน ส่วนที่เหลือเป็นของอีกฝ่ายหรือเป็นมรดกในกรณีตาย การจดทะเบียนกันทำให้บุตรที่เกิดมาเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของชายและหญิง การจะสมรสมีเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดได้ หากฝ่าฝืนอาจเป็นโมฆะเป็นกรณีไป เช่น ห้ามสมรสกับคู่สมรสคนอื่น พี่น้องสมรสกัน หรือคนวิกลจริต เป็นต้น
15. การเจ็บป่วยและคนพิการ (อ.นำ กรุยรุ่งโรจน์)	เรื่องเล่า การคุ้มครองพลเมืองที่เจ็บป่วยด้วยสมอง ทางจิต สิทธิของผู้ป่วยในการรับการรักษาเท่าเทียมกัน หน้าที่ของพลเมืองในการช่วยเหลือคนป่วยทางจิต การคุ้มครองคนพิการในด้านร่างกาย ทางจิตใจ ให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดสรรให้ได้รับการดูแลจากรัฐ และเล่าเรื่องการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐ หลักเกณฑ์การได้รับบำเหน็จบำนาญ ค่าทดแทน การช่วยเหลือในกรณีตาย เหล่านี้ นักศึกษาต้องเรียนรู้ต่อไปในอนาคต